

Beoordeling
door de Klachtencommissie patiënten, regio Haaglanden, betreffende de klacht
d.d. 19 juni 2020 van klager, Parnassia, Den Haag.

Verloop van de klachtbehandeling

De Klachtencommissie Patiënten (verder: de commissie)
De commissie wordt ondersteund door de ambtelijk secretaris.

De commissie heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift d.d. 19 juni 2020
- het verweerschrift d.d. 25 juni 2020
- het bericht d.d. 23 juni 2020 van de geneesheer-directeur met positief advies betreffende het schorsingsverzoek voor wat betreft de antipsychotische medicatie
- de toelichting d.d. 2 juli 2020 van de patiënten vertrouwenspersoon (pvp).

De uitzonderlijke situatie die is ontstaan door het uitbreken van het coronavirus maakt fysieke hoorzittingen niet mogelijk. Partijen zijn in plaats daarvan gehoord door middel van een beeldbelverbinding.

Op 2 juli 2020 zijn op voornoemde wijze door de commissie gehoord:

- de klager
- de psychiater, verweerder
- de anios psychiatrie, verweerder
- de pvp
- een advocaat als toehoorder

Overwegingen van de commissie

1. Het klaagschrift

Het klaagschrift in de zin van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (WvGGZ) richt zich tegen:

- * De beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op basis van een Zorgmachtiging (art. 8:7 en 8:9 WvGGZ), te weten het toedienen van (antipsychotische) medicatie in depotvorm.
- * het niet in acht nemen van wensen en voorkeuren van de zorg van klager (artikel 2.1 lid 5 en lid t WvGGZ).

De Klachtencommissie heeft het schorsingsverzoek van klager enkel voor wat betreft de medicatie bij brief van 23 juni 2020 gehonoreerd.

Klager heeft de Klachtencommissie toestemming verleend tot inzage van het patiëntendossier (EPD).

2. Standpunt van klager

Klager zegt desgevraagd zich op dit moment goed te voelen. Hij wil zijn medicatie graag afgebouwd zien. Hij is van mening dat in het verweerschrift van zijn behandelaars te lang bij zijn verleden wordt stilgestaan. Het gaat om het nu. Hij wil graag naar buiten om boodschappen te

doen, yoga te beoefenen en te salsadansen. Hij woont met andere mensen op kamers. Hij heeft een goede sociale omgeving. Ter zitting beklagt hij zich dat hij depot medicatie toegediend heeft gekregen terwijl de medicatie was geschorst. Wanneer hij eenmaal uit de kliniek is zegt hij dat het wel beter zal gaan met de medicatie. Op de afdeling heeft hij veel last van geluiden. Ook is er gedoe met internet en de telefoon. Hij houdt van regelmaat. Hij wil graag psychotherapeutische hulp ontvangen.

3. Standpunt van degenen tegen wie de klacht is gericht

Verweerder licht desgevraagd toe dat klager inderdaad ten onrechte depot medicatie toegediend heeft gekregen tijdens de schorsing. Hier was geen noodzaak toe en werd veroorzaakt door een verkeerde melding in het systeem. Dit had niet mogen gebeuren en er is een interne melding van gemaakt. Er wordt nu gekeken hoe het werkproces hierop kan worden aangepast. Verder geeft verweerder aan dat klager niet akkoord ging met een verhoging van de orale medicatie naar 7 mg, terwijl de eerdere dosering van 5 mg te weinig bleek te zijn; de klachten werden erger bij klager. Verweerder geeft aan dat er al gesprekken plaats vinden, waarin het eerst over klager zelf gaat en pas in een later stadium over de medicatie.

4. Beoordeling door de commissie

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen ter hoorzitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

- 4.1 De commissie constateert dat klager bekend is met een ernstige psychiatrische aandoening, waarvoor behandeling met medicatie geïndiceerd is. Naar aanleiding van wat ter zitting is besproken, heeft de commissie geen aanleiding gevonden om te twijfelen aan wat de verweerder daarover heeft gezegd.
- 4.2 De commissie stelt voorop dat in de WvGGZ, die per 1 januari 2020 de Wet Bopz vervangt, uitgangspunt is dat dwang alleen als uiterste redmiddel kan worden toegepast, alleen als de vrijwillige alternatieven niet effectief blijken om de risico's op ernstig nadeel afdoende te beperken of de betrokkene zich aan vrijwillige zorg onttrekt kan dwang worden overwogen.
- 4.3 Ter zake van de beoordeling van onderhavige klacht in het licht van de vereisten van subsidiariteit, proportionaliteit en doelmatigheid overweegt de commissie als volgt: De commissie constateert dat het nog niet is gelukt om klager te bewegen om op vrijwillige basis medicatie in te nemen om zodoende het psychotische toestandsbeeld van klager terug te dringen om hem psychisch stabiel te doen functioneren. Daarnaast heeft klager verminderd tot geen ziekte inzicht, hetgeen een vrijwillige inname van noodzakelijke medicatie in zeer ernstige matige bemoeilijkt. Gelet hierop is de eis dat de mogelijkheden tot vrijwillige zorg volledig zijn benut. Als klager blijft weigeren om zijn stoornis te laten behandelen, blijft het ernstig psychotisch toestandsbeeld, dat samenhangt met en voortvloeit uit zijn stoornis, bestaan. De commissie betreft verder in haar oordeel het ernstige nadeel voor derden en ook voor klager zelf, dat er mede uit bestaat dat er onder invloed van zijn stoornis sprake zal zijn van verdergaande maatschappelijke en sociale teloorgang wanneer hij niet medicamenteus wordt behandeld. Een – als gevolg van weigering van medicatie – langdurig en uitzichtloos verblijf in de kliniek acht de commissie een ingrijpender en minder menswaardig alternatief voor de voorgestelde medicamenteuze behandeling. Gelet op het bovenstaande acht de commissie de voorgenomen dwangbehandeling met antipsychotische medicatie zowel qua proportionaliteit, subsidiariteit als doelmatigheid onder de gegeven omstandigheden gerechtvaardigd.

Ten onrechte geen rekening gehouden met de wensen en voorkeuren van zorg van klager

- 4.4 Klager verwijst met deze klacht naar artikel 2:1 lid 5 en 6 WvGGZ. In artikel 10:3 WvGGZ staan de klachtgronden limitatief opgesomd. Artikel 2:1 lid 5 en 6 staan hierin niet opgenoemd. Om die reden is de commissie onbevoegd.

5. Oordeel van de commissie

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.

De commissie betreurt het feit dat klager ten onrechte depot medicatie toegediend heeft gekregen. In dit licht stelt de commissie vast dat op 23 juni 2020 door de commissie is ingestemd met het verzoek om de depotmedicatie van 29 juni 2020 te schorsen. Blijkens de nadere toelichting van de pvp heeft klager deze depot abusievelijk, ondanks de schorsing, op 30 juni 2020 toegediend gekregen. De commissie betreurt de gang van zaken maar stelt ook vast dat klager niet een extra dosis heeft ontvangen waar hij eventueel schade aan zou kunnen hebben gehad. De toelichting door verweerder tijdens de hoorzitting geeft de commissie ook het vertrouwen dat dit voorval door verweerder voortvarend wordt opgepakt en er maatregelen zullen worden getroffen om te voorkomen dat iets dergelijks in de toekomst zich zal herhalen.

N.B. Dit oordeel is op 2 juli 2020 op informele wijze aan betrokken partijen meegedeeld.

Den Haag, 2 juli 2020
Datum verzending: 13 juli 2020

Namens de Klachtencommissie patiënten, regio Haaglanden,

De voorzitter
namens deze,
de ambtelijk secretaris